

حوكمى رهشكردنى مووى سه ر و رپش

[کردی - کوردی - kurdish]

یوسف مه لا خه لیل

پیداچونه وهی: پشتیوان ساییر عه زیز

2013 - 1434

IslamHouse.com

حكم صبغ الشعر بالسواد

« باللغة الكردية »

يوسف ملا خليل

مراجعة: بهشتيوان صابر عزيز

2013 - 1434

IslamHouse.com

حوکمی رهشکردنی مووی سه ر و پریش

سو پاس بوّ خوی گه وره ومیهره بان، وه درود و سه لات و سه لام له سه ر محمد المصطفی وئال و بهیت و یار و یاهورانی هه تا هه تایه . یه کیك له و باسه فیهیانه ی که هه رده م جیگه ی مشتومر و لیكولینه وه بووه و، رای جیاوازی زوری له باره وه هاتووه و، خه لکانیکی زوریش له روانگه ی پیویستیان به بابه ته که وه لایان به لادا کردووه ته وه، چون که م تا زور له قوناغیک له قوناغه کانی ته مه ندا زوریکمان بابه ته که ده بیته جیی گرنگیمان و، حه وجی به رای دروست له و باره وه ده بین _ حوکمی رهشکردنی قز و پریشه .

بمانه وی و نه مانه وی، به هو ی ئه و فه رمووده و گونه و پرایانه وه که له باره ی باسه که وه هاتوون، سروشتی بابه ته که رای جیاواز له خو ده گری، هه ر بو یه وه ک هه ر باسیکی دیکه ی فیهی، ده بی چاوه ری رای جیاواز و پیچه وانه ی بکری و، تا ک لایه نانه و به ره های قسه ی تی دا نه کری و، هه می شه ئه و گوته جوانه ی پیشه و شافعی (ره حمه تی خوی لی بی ت) له به رچا و گری ن که ده لی: «

پراکھی من دروسته و دهکری ههله بی و، پراکھی توش ههلهیه و، دهکری وهراست گهپری « کهوایه له کاتی دستبردنمان بو هه ر بابهتیکی فیهیدا، دهبی بیلیه نانه و بابهتیانه به شیوهیهکی زانستیانه و دوور له مورانهی ده مارگیری هه موو پرا پیچه وانه کان له بهرچا و گرین و سه رچاوهی چیوونی پرا جیا وازه کان بزانی و، هه ر له دووره وه فیشهک به تاریکیه وه نه نیین!

نابی تهنگبین بین و، بو هه ر مه سه له یهک، ته نها فه رمووده یهک یان ئایه تیکی یان پرایهک ببینین، به لکه بو ئه نجامگیری له هه ر بابه تیکی فیهیدا، ده بی هه موو ئه و ئایه ت و فه رمووده و گوتانه _ که له باره ی بابه ته که وه هاتوون _ کوکه ینه وه و، پاشان به پیودانگی کات و شوین و واقع و سه رده م بیان پیوین .

پراستییه که ی ئه و که سه فه قیه ی پی ناگوتری، کاتی که پرسیا ریکی فیهی لی ده کری، خیرا بی سی و دوو کردن و بیرکردنه وه و، شه نوکه وکردنی بابه ته که زور به تیگه یشتنیکی سه ریپیا نه و کور تبینیانه فه رمووده یهک _ ئیدی بی شیکردنه وه _ دینیته وه و، گوئی له پرا جیا وازه کانی دیکه ناگری و، ده سته جی

به كال و كرچي وه لآم ده داته وه و، ده لئى: هه ر ئه م رايه دروسته
و، ته واو!

جگه له وه ش رپگه نادات شوينكه وتوو ه كانى يان قوتابيه كانى
گوئ له راي جياوازى ديكه بگرن و، چه ند ناوانا توره يه كى وه كو
موبته ديع و ته كفيري وه كو چه كيئ _ بو ناشرين كردنى كه سانى
به ران بهر به كار دينئى، راستييه كه هى هوئى ئه م كاره له دوو شت
به ده ر نيهه :

يه كه م : ئه م مامؤستايه يان ئه م كه سه يا خود ئه م بيره، يان
ئه وه يه كه سى پرسياركه ر به گيل و گه مزه ده زانئى و عه قلى به
عه قلىكى سوئ ته ماشا ده كا و، وا داده نئى كه ئه وان هى ده ر و به رى
له و كه سان ه ن كه با له هه ر لايه كه وه هه لكا، ئه وان له و يو ه شه ن
ده كه ن، بو يه نا هيلئى گوئ بو كه سانى ديكه راديرن .

دووه م : يا خود را و بوچوون و رپره وه كه هى خوئى ئه وه نده به پووج و
لاواز ده زانئى، كه ده كرئى به هه ر رايه كى دى پووج ببئته وه و،
ره وا جى نه ميئى، ده بىنى قورئان به پيچه وان هى ئه وان ه وه _
هه مي شه را جياوازه كان ته نان ه ت له باره ي باب ه ته هه ستياره

عہ قائدیہ کانیشہ وہ دینیتہ وہ و، بہ گورزی بہ ہیژی حہق و
راستی بہ یہ کجاری تہ پوّلکی گومان و نارہوایی دادہ پرمینئ!

ئو کہ سانہ جگہ لہوہی جوان لہ ئابین و مہ بہستی سہرہکی
ئابین نہ گہیشتون، بہ لکو تاوانیکی گہورہشیان دہرہق بہ
فیقہی ئیسلامی ئہنجامداوہ، چون دہروزہیہکیان تہنگ
کردووہ تہوہ و داخستووہ، کہ خودا ہہمیشہ بہ کراوہیی و فراوانی
بو بہندہکانی ہیلاویہ تیہوہ و وای پی رہوا دیون.

پیش ہہموو شت دہبی ئوہ بلیم کہ ئیمہ لہم باسہدا تہنہا
جہختمان لہسہر بہ کارہینانی رہنگی رہش کردووہ تہوہ، چون
بہ کارہینانی ہہردوو رہنگی سوور و زہرد کیشہ و جیاوازیہکی
وای لہباروہ نہ ہاتووہ و، بہ لای ہہموو زانایانہوہ سوننہتہ.

سہرہتا را جیاوازہکان بہسہر سی پای سہرہکیدا دابہش دہکین
و، بہ لگہ و راکان لہ ہہر یہ کیکیاندا باس دہکین.

۱. ئہوانہی حہرامی دہکین.

۲. ئہوانہی بہ ناپہسہند (مہکروہ) ی دہزانن.

۳. ئہوانہی بہ ریگہ پیندراو (مباح) ی دادہنین.

بەر له باسکردنی هەر یهكێك له و سێ رایه‌ی سه‌ره‌وه، ئه‌و دوو شته باس ده‌كه‌ین كه زانیان له باره‌یه‌وه هاو‌پا و یه‌كده‌نگن .

۱. ره‌شکردنی قژ و ره‌ش له کاتی جیهاددا: زانیان کو‌پان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه ره‌شکردنی قژ و ره‌ش له کاتی جه‌نگ و جیهاددا دروست و ره‌ی‌گه‌په‌یداوه .

أ. له فه‌توا هیندییه‌کان (الفتاوی الهندیه) دا هاتووه ده‌لێ: « ره‌شکردنی قژ و ره‌ش به ره‌نگی ره‌ش له کاتی شه‌ر و جه‌نگ له به‌رانبه‌ر دوژمنانی خودادا به مه‌به‌ستی ترساندنی دوژمن و به گه‌نج په‌شاندانی میله‌ته‌ی موسلمانان دروست و ره‌ی‌گه‌په‌یداوه، به‌لکو ئه‌مه کاریکی ویستراوه و، زانیانیش له‌سه‌ر ئه‌مه کو‌پا و یه‌كده‌نگن . »

په‌شه‌وا (سه‌رخه‌سی) یش نکۆلی له‌وه نه‌کردووه كه هه‌یج جیاوازییه‌ك له نێو زانیاندا له‌مه‌ر ره‌شکردنی قژ و په‌شه‌وه له کاتی جه‌نگدا هه‌بێ و، ده‌لێ: « هه‌یج جیاوازییه‌ك له نێو زانیاندا نیه‌یه له باره‌ی سه‌ربازییه‌وه كه قژ و په‌شی ره‌ش بکات و، خو‌ی

به‌رانبهر دوزمنانی ئایین و میللهت به گهنج نیشان بډا، بۆ
ئهووی ترس و بیم بخاته نیو دلپانه‌وه «.

(نه‌فراوی) ی مالیکیش ئهووی پوون کردووته‌وه که که‌سی
جه‌نگاوه‌ر چ سووچ و تاوانیکی ناگات ئه‌گهر قژ و پيشی ره‌ش بکا،
به‌لکو پاداشتیشی له‌سه‌ر ده‌دریته‌وه و، ده‌شلی: « به‌لام ئه‌گهر
بۆیه‌کردنی قژ و پيش به‌ره‌نگی ره‌ش_ بۆ مه‌به‌سنتیکی شه‌رعی
وه‌کو ترساندن دوزمن بی، ئه‌وا هیچ کیشه و جیاوازییه‌کی تیدا
نییه، به‌لکو پاداشتیشی له‌سه‌ر ده‌دریته‌وه «.

(عه‌ده‌وی) ی مالیکیش هه‌مان رای هه‌بووه و، شافیعییه‌کانیش
هه‌رچه‌ند له‌مه‌ر په‌نگی ره‌ش به‌کاره‌ینانه‌وه زۆر توند بوون، وه‌لی
له‌مه‌دا هه‌مان رای زانایانی دیکه‌یان هه‌یه و، له‌م باره‌دا به
په‌نگه‌پیداوی ده‌زانن، ئه‌وه‌تا (شیروانی) ی شافیعی ده‌لی: «
بۆیه‌کردنی قژ و پيش به‌ره‌نگی ره‌ش حه‌رامه، ته‌نها بۆ
جه‌نگاوه‌ریک نه‌بیته که له‌ دژی بی‌باوه‌راندایا بجه‌نگی، ئه‌وه‌یان
هیچ کیشه‌یه‌کی تیدا نییه و، دروسته «.

هەر له فیهی عیباداتی شافیعیدا هاتووہ کہ دەلی: « بەلام
 ڕەشکردنی قژ و ڕیش بو جیهاد و جەنگان لە دژی بیباوەراندان
 دروست و ڕیگەپێدراوە، بەلکو ئەوە کاریکی خوازاوە و، داوا لە
 کەسانی جەنگاوەر دەکری که ئەو کارە بە مەبەستی ترسخستنه
 نیو دلی دوزمنهوه. بکەن، بە گویری ئەو کارە که هاوہلی
 بەریز ئەبو دوجانە. لە کاتی جەنگی ئوحددا بەرانبەر
 بیباوەران ئەنجامی دا، ئەو بوو کاتی که ئەبو دوجانە
 شمشیرەکە لە دەستی پیغمبەری خودا وەرگرت، دەستبەجی
 بەوپەری لوتبەری و کەش و فشهوه بە نیو ڕیزی بیباوەرکاندا
 دەپۆیی، پیغمبەری خوداش فەرمووی: « أن هذه مشية، بیغضا
 اللہ تعالی، إلا في هذا الموضع » واتە: ئەمە ڕیکردنیکە، که
 خودای گەورە پیی ناخۆشە، تەنی لەم کات و بارەدا نەبی.

ئیینووحە جەریش دەلی: « تەنھا حوکمی کەسی جەنگاوەر لە
 مەسەلە ڕەشکردنی قژ و ڕیشدا جیاوازه و، لەم بارەدا بە کۆرای
 زانیان ڕیگەپێدراوە ».

ئەمەش بۆ گەنج نیشانىدانی مىللەتى مۇسلمانان و، ترسخستنه نىو دلى دوزمانانه، له پهراويزى قهليوبى و عومه يريشدا (حاشية القليوبى والعميري) هاتوو و، دهلى: «پهشكردى ريش تهنه بۆ كهسى جهنگاوهر _ به مه بهستى ترساندى دوزمن _ دروست و رېگه پيدراوه.» .

زه كه رىاي ئەنسار ييش دهلى: «تهننه بۆ كهسى جهنگاوهر له دژى بىياوه پاندا دروسته، ئەويش بۆ تۆقاندنى دوزمن و، بههيز نيشاندى مىللەتى مۇسلمانان.» .

روحه بىيانيش دهلى: «گۆرپنى قژى سپى بۆ رهنگى رهش باش نىيه، جگه له كاتى جهنگ.» .

پراستىيه كهى راي زورى ديكهى هاوپاي ئەم رايه ههن، به جورى وهكو گوتمان _ هه موو زانايان ئەم رايه يان ههيه، به لام بۆ ئەوهى دريژ نه بىته وه، ئەوهنده به سه.

۲_ پهشكردى قژ و ريش به مه بهستى فرت و فيل و خه له تاندن: دووهم بار كه به هه مان شيوهى بارى يه كه م زانايان تييدا هاوپا و كوكن، هه رامبوونى پهشكرده ئەگهر به مه بهستى فرت و فيل و

هه‌ل‌خه‌له‌تان‌دنی خه‌ل‌کی بوو، بو نمونه له کاتی ژنه‌پان‌دا که‌سی بیه‌وئ فی‌ل له کچه و خیزانی کچه بکات و، خوئی به گه‌نج نیشان بدا و، له‌مه‌ر په‌شکردنی قژیان پ‌یشیه‌وه هیچیان تی نه‌گه‌یه‌نی و، به‌م کاره‌ی وایان تی‌گه‌یه‌نی که قژ و ریشی هه‌ر خوئی وا ره‌ش و قه‌ترانیین، رو‌حه‌بیان ده‌لئ: « جگه له کاتی جه‌نگ باش نییه ره‌نگی ره‌ش به‌کار به‌پ‌نری، خو ئه‌گه‌ر بو خه‌له‌تان‌دن و فرت و فی‌ل به‌کار هی‌نرا، ئه‌وا حه‌رامه » .

حه‌جاویش ده‌لئ: « باش نییه ره‌نگی ره‌ش به‌کار به‌پ‌نری، وه‌لی ئه‌گه‌ر له کاتی ژنه‌پان و کرپین و فروشتندا به مه‌به‌ستی هه‌ل‌خه‌له‌تان‌دن به‌کار هی‌نرا، ئه‌وا حه‌رامه » .

نه‌فراویی مالیکییش له‌م باره‌یه‌وه ده‌لئ: « به‌لام ئه‌گه‌ر ره‌نگی ره‌ش به مه‌به‌ستی لوتبه‌رزی به‌کار هی‌نرا، بو نمونه له کاتی کرپینی به‌نده‌یه‌کدا، یان داخوازی ئافره‌تی‌کدا، ئه‌وا گومان له حه‌رامبوونیدا نییه » .

به‌وتی حه‌نبه‌لییش ده‌لئ: « ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست پیی ره‌شکردن درۆ و فی‌ل‌کردن بوو له کاتی کرپین و فروشتن یان داخوایدا، ئه‌وا

حەرامە، بە بەلگەى ئەو فەرموودەىیەى كە دەفەر موئى: « من غشنا فلیس منا » واتە: هەر كەسێك گزى و فیلمان لى بكا، ئەوا لە ئیمة نییە.

ئیبینولقەبیبمیش دەلى: « ئەو پەشكردنەى كەوا قەدەغە كراوە، ئەوویە وا بە مەبەستى فرت و فیل و خەلەتاندن دەكرى » .

موبارەكفوربیش دەلى: « پەشكردن بە پەنگى پەش بو خەلەتاندن، بە كوړای زانایان حەرامە » .

بە هەمان شیوەى ئەووی یەكەم، لیڕەشدا را و بەلگەى زوړى دیکە هەن، بەلام بو ئەمەشیان ئەوئەندە بەسە، ئەووی لیڕەدا دەكرى قسەى لەسەر بكەین ئەوویە حەرامبوونى كارەكە بە هوۆ پەشكردنەكەوہ نییە، بەلكو بە هوۆ هوكارى پەشكردنەكەوہیە، كە فرت و فیل و خەلەتاندنى موسلمانانە، بیگومان ئەمەش لە ئایینى پیروۆزى ئیسلام و هەموو ئایینە ئاسمانییهكانى دیکەدا، بە كاریكى بیزارا و قیزەون و نائەخلاقى لە قەلەم دەدرى و، یەكێكە لە تاوانە هەرە گەرەكان كە لە خوگرى درۆیە، واتە تەنانت ئەگەر كەسێك بە هوۆ سپیکردنى قژیان ریشییهوہ

بیهوی فیل و درو بکا، ئەوا ئەویش بە هەمان شیوەی
 ڕەشکردنەکیه و، هەردوووک دوو ڕووی یەک دراون، هۆکارەکی درو
 و فیله، نەکی ڕەشکردن یان سپیکردن، قاعیدەکی شەرعیشتان
 هەیه دەلیت : « العلة تدور مع الحكم وجودًا و عدمًا » واتە: هۆکار
 هەمیشە لەگەڵ حوکمدا دەخولیتەو و پەییوەستیتەتی، ئەگەر
 هەبوو، حوکمیش دەبی و، ئەگەر هۆکار نەما، حوکمەکی نامینی

ئەمە هەر وەکو مەسەلەکی شەرۆالکورتییەکی وەهایە، ئەگەر
 کەسی بە نیازی خۆسەپاندن و فش و هورپەو شەرۆالکەشی کورت
 کردبیتەو، ئەوا ئەو تاوانبارە نەکی کەسی بە بی نیازی شەرۆال
 یان پانتۆلەکی دریز کردووەتەو، هۆکار خۆبەزلزانییە، نەکی
 دریزی یان کورتیی شەرۆال..!

ئەو بەشەکی کە زانیان لە بارەییەو جیاوازی و هاوڕانی:
 زانیان لەمەر ڕەنگی ڕەش بەکارهینانەو جگە لە دوو بارەکی
 پێشوو (کاتی جەنگ و بە مەبەستی خەلەتاندن) جیاوازی و،
 دەبنە سی بەشەو:

یه که م: نه وانهی به حهرامی دهرانن:

پرای زوریک له شافیعییه کان و، هه ندیک له حه نبه لییه کانیش ئەم
پرایه یان هه یه، ماوهردی شافیعی دهلی: « پرهنگی رهش
به کارهینان حهرامه، مه گهر ئەوهی که بو جیهاد و ترساندن
دوژمن به کاربهینری ». .

پیشه و نه وه بییش له باره ی ئەمه وه زور تونده و، زور به ره های
حهرامی دهکات و، دوی ئەوهی پرا جیاوازهکانی مه زهه بی
شافیعی له م باره یه وه باس دهکات، ئەوجا خو ی له کو تاییدا
دهلیت: « پرای دروست، به لکو ته نها پرای راست و دروست ئەوه یه
که حهرامه » و، ده شلیت: به لگه ی حهرامبو نه که شی ئەو
فه رمووده یی ئەبو قوحافه یه که پیشه و موسلیم له
سه حیه که یدا هیناویه تی و، جابیری کوری عه بدوللاش
هه والخوانه که یه تی و دهلی: له روژی فه تی مه که که دا
ئەبو قوحافه ی باوکی ئەبو بوکری صدیقیان هینایه خزمه ت
پیغه مبه ری خودا و، سه ر و ریشی وه کو داری (ثغامه) سپی
بوو بوو، پیغه مبه ری خوداش فه رمووی: « غیروا هذا بشیء، واجتنبوا السواد

« واتا: به هر رهنگيک پیتان دهکری، ئەمه بگۆرن، وهلی رهنگی رهشی لی دوور خه نه وه .

و، فهرمووده یه کی دیکهش له م باره یه وه هاتوو وه، ئینووعه بباس هه والخوانه که یه تی وه، ده لیت : پیغه مبه ری خودا فه رمووی: «
يكون قوم يخضبون_ في آخر الزمان_ بالسواد، كحواصل الحمام، لا يريحون رائحة
الجنة» واتا: کومه له خه لکانیک له ئاخیر زه ماندا په یدا ده بن که وا
سه ر و پيشیان به رهنگی رهش رهنگ ده کهن، به وینه ی جیقلدانی
کۆتر، ئەوانه بوونی به هه شت ناکه ن .

زه که ریای ئەنسارییش ده لی: « رهنگردنی قز و ریش به رهنگی
رهش حه رامه » .

له فیهی عیباداتی شافیعیشدا هاتوو وه ده لی: « رهنگی رهش
به کارهینان بو سه ر و ریش حه رامه، هیچ جیاوازییه ک له نیوان
ژن و پیاودا له م باره یه وه نییه ».

هه ر ئەمهش رای هه ندی له زانیانی سه رده می وه کو (شیخ ئیین
باز و شیخ ئیین عوسه یمین) ه وه، شیخ (ئهلبانی) یش زور به

توندى حەرامى دەكات و، سەبارەت بەمە پەخنە لە شىخ سەبىد
سابق نووسەرى (فقه السنة) دەگرئ و، لە پادەبەدەر لەو
كەسانەش تۆرەيە كە ئەم كارە بە پىگەپىدراو دەزانن..!
بە كورتى: ئەم رايە پەشكردى قز و پىشى پى حەرامە و،
بەلگەشيان ئەو دوو فەرموودەيەيە كە باسما ن كرىن.

دووهم: ئەوانەى كە بە ناپەسەند (مەكروه)ى دەزانن:

ئەم رايە دەلئت: پەشكردى قز و پىش حەرام نىيە، وەلئ بە
پەهاپىش حەلئ نىيە، بەلكە لەو نىوئەندەدا بە ناپەسەند (مكروه)
لە قەلەم دەدرئ.

ئىبنوعابىدىن دەلئ: « پەشكردى قز و پىش باش نىيە ».

عەدەويى مالىكىيش دەلئ: « بۇياغكردى قز و پىشى سىبى بە
پەنگى پەش حەرام نىيە، وەلئ باش نىيە و، بە ناپەسەند دا
دەنرئ » .

مهزهه‌بی مالیکی و حه‌نبه‌لی و، رایه‌کیش له حه‌نه‌فی و شافیعی به ناپه‌سه‌ند (مکروه) ی ده‌زانن و، کومه‌لّیک له هاوه‌لانی ههر چوار مهزهه‌ب ههر ئه‌م رایه‌یان به‌لاوه په‌سه‌نده .

که‌شناوی ده‌لّیت : « بویا‌غکردن به ره‌نگی ره‌ش باش نییه ».

پروحه‌بیانیش ده‌لّی: « گورپینی قژ و پیشی سپی بو ره‌نگی ره‌ش جگه له کاتی جه‌نگ باش نییه و، بو‌فرت و فیّل و خه‌له‌تان‌دیش حه‌رامه ».

وه‌ک پیشتیش باس‌مان کرد، حه‌جاوی له (الإقناع لطالب الانتفاع ۱/۴۴) دا ده‌لّی: « ره‌شکردن باش نییه ».

پیشه‌وا غه‌زالیش له کتییی (الإحیاء) دا و، به‌غه‌وییش له (التهدیب) دا و، هه‌ندی له هاوه‌لانی دیکه‌ی مهزهه‌بی شافیعییش ده‌لّین: « ره‌شکردن باش نییه » و، پیشه‌وا نه‌وه‌وییش هه‌رچه‌ند خو‌ی پیی حه‌رامه - به‌لام سه‌باره‌ت به‌راکه‌ی ئه‌م زانایانه ده‌لّی: « پروکاری قسه‌که‌یان ئه‌وه‌ی لی ده‌خوینریته‌وه که ئه‌وان مه‌به‌ستیان (که‌راهه‌تی ته‌نزیه‌ی) یه ».

عویه‌بینیش له (عمدة القاري ۲۲/۵۱) دا ده‌لئ: « مه‌زه‌بی شافیعی له‌مه‌ر په‌شکردنی قژ و پیشه‌وه دوو رای تیدایه، وه‌لئ را باوه‌که‌یان ئه‌وه‌یه که مه‌کروهه ». .

ئیینوموفلیحیش له (الفروع ۱/۱۳۱) هوه وای لئ گپدر اوته‌وه که گوتوو یه‌تی: « په‌شکردن به کو‌رای ده‌نگ باش نییه ».

پیشه‌وا ئیینولقه‌ییمیش له (تهذیب سنن أبي داود) دا ده‌لئ: « کومه‌لئ له زانایان و زانستخوازن په‌نگکردنی قژ و پیشیان به په‌نگی ره‌ش پئ باش نه‌بووه، بیگومان هه‌ر ئه‌و رایه‌ش دروسته و، به پیشه‌وا ئه‌حمه‌دیش گوتراوه: په‌نگکردن به ره‌شت پئ باش نییه ..؟ ئه‌ویش گوتوو یه‌تی: به‌لئ، ئه‌رئ وه‌للا ».

حافیز ئیینوچه‌ره‌یش له کتییی (فتح الباري) دا ده‌لئ: « هه‌ندئ له زانایان به ته‌واوی ریگه‌یان به په‌شکردن داوه، وه‌لئ رای دروستتر ئه‌وه‌یه که باش نییه (که‌راهه‌تی هه‌یه) ». .

(علي القاري) له (جمع الوسائل فی شرح الشمائل ۱۰۲) دا ده‌لئ: « زوربه‌ی زانایان پییان وایه که په‌شکردن باش نییه » و، له (مرقاہ المفاتیح ۴/۴۶۷) یشدا به هه‌مان شیوه‌ی گوتوو و،

ئىبنوعەبدولبەرىش ئەم گوتەيەى بە گوتەى زۆربەى زانايان زانيووه و، لە (الاستذكار ۲۷/۸۵) دا گوتوويەتى: « راي پيشه‌وا ماليك له‌مه‌ر بۆياغكردى قز و ريش به‌رەنگى رەشەوه ئەمەيە: رەنگى دى جگە لە رەنگى رەشم پى باشترە، ماليك خۆى هەر وا بووه، چون زانستخوزان رەنگى رەشيان پى باش نەبووه » ئىبنوقودامەش لە (المغني ۶/۱۲۷) دا و، شىخولئىسلام ئىبن تەيمىيەش لە (العمدة ۱/۲۳۸) دا و، ئىبنولقەيىمى جەوزيش لە (تهذيب السنن ۶/۱۰۴) دا هەمان رايان پەسەند كردووہ .

ئەوہى واى لەم زانايانە كردووہ كە ئەم رايە هەلبزيرن دوو هۆكارە:

يەكەم : دەبينين زۆرىك لە هاوہلان قز و ريشيان بە رەنگى رەش رەنگ كردووہ و، هيج كيشەيەكيان لەگەل بەكارهينانى ئەم رەنگەدا نەبووه، كە دواتر ناويان ديينين.

دووہم : ئەو فەرموودەيەى كە پيشه‌وا موسليم لە صەحيحەكەيدا هينايويەتى و، بە راشكاوى پيغەمبەرى خودا لە بارەى

ئەبوقوحافەو دەفەرموئ: (رەنگى رەشى لى دوور بخەنەو)،
هەرۆهك پيشتەر به دريژى باسماں كورد.

كەوايە ئەم زاناينە هاتوون ئەم دوو خالەيان بو ئەنجامگىرى
لەمەر ئەم باسەو لەبەرچاو گرتوو، و، پايان وايە كە كارەكە نە
حەلالى تەواو و نە حەرام، بەلكو لەم نيوەندەدا باش نيبە، و،
گوتوويانە: ناكري كارىك حەرام بيت و، ئەو هەموو هاو لە بەرپىزە
بى سلكردنەو، و، بە ئاشكرا ئەنجامى بەن، هەر بوپە ديارە ئەو
نەهيكردنەى پيغەمبەرى خودا (ناپەسەندبوون) ى كارەكە
دەگەيەنى نەك (حەرامبوون) ى.

تەنانەت هەندى لەوانەى ئەم رايەيان هەيە، گوتوويانە: ئەم
مەكروھە لە جوړى كەراھەتى تەنزىھىيە نەك تەحرىمى!

پاي سنيەم: ئەوانەى بە رينگە پيندراوى دەزانن

ئەمە پاي هەندى لە زاناينى كوون و نوپيە، و، تەنانەت پاي زور
لە هاو لەن و شوپنكەوتووانيشە، چون وەك لىيان دەگيردريتەو
كۆمەلئىكى زور لە هاو لەن و شوپنكەوتووان و ئەوانى دواى
ئەوانيش قز و پيشيان رەش كروو، و، بە هيچ جوړىك بە كارىكى

حەرام یان ناپەسەندیان نەزانیوو، بەلکو هەندیکیان بە
 باشیشیان زانیوو، هەندیکیشیان بۆ زەوق و سەلیقە ی کەسەکە
 خۆییان بەجێهێشتوو، بە پێی ئەو بارودۆخە ی کە تییدا دەژی،
 ئیبنولقەبیبم لە کتیبی (زادالمعاد ٤/٣٦٨) دا دەلی: « پێشەوا
 حەسەن و حوسەین _خودا لیان رازی بی_ لە بارەیانەو
 گێردراو تەو کەوا هەردووکیان قژ و ریشیان بە رەنگی رەش
 رەنگ کردوو، ئینو جورەیریش لە (تەزیب الآثار) دا ئەمە ی لە
 بارەیانەو گێراو تەو و، بە هەمان شیو ش دەلی: پێشەوا
 عوسمانی کورپی عەففان و، عەبدوڵلای کورپی جەعفەر و، سەعدی
 کورپی ئەبی وەققاص و، عوقبە ی کورپی عامیر و، موغیرە ی کورپی
 شوعبە و، جورەیری کورپی عەبدوڵلا و، عەمری کورپی عاص و،
 کۆمە لی لە شوینکە وتوانیش بە وینە ی هاوەلان رەنگی رەشیان بە
 کار هیناوە وەکو: عەمری کورپی عوسمان و، عەلی کورپی عەبدوڵلای
 کورپی عەبباس و، ئەبوسە لەمە ی کورپی عەبدوورپەرمان و،
 عەبدوورپەرمانی کورپی ئەسود و، موسای کورپی تەلحە و،
 ئینوشیهابی زوهری و، ئیسماعیلی کورپی مەعدی کەرب.
 ئیبنولجەویزیش لە کۆمە لیکی دیکە ی گێراو تەو لەوانە:

موحاریبی کوپی دیسار و، بهزید و، ئیبَنوجورهیج و، ئەبویوسفی
هه‌نه‌فی و، ئەبوئیسحاق و، ئیبَنوئەبی له‌یلا و، زیادی کوپی
عه‌لاقه و، غه‌یلانی کوپی جامیع و، نافعی کوپی جوبه‌یر و،
عه‌مری کوپی عه‌لی و، قاسمی کوپی سه‌لام .

هه‌کیمی ترمیزییش له (المنهیات ل: ۱۰۳) دا له باره‌ی ئیمامی
عومه‌ری کوپی هه‌تتا به‌وه گێراویه‌تیه‌وه که گوتویه‌تی: « قز و
پیشتان به‌ رهنگی ره‌ش بویاغ بکه‌ن، چون ئەوه خو‌شی و ئارامیه
بو خیزانه‌کانتان و، تو‌قینه‌ریشه بو دوزمانتان .»

ئیبَنوئەبی دونیاش له کتییی (العمر والشیب ل: ۴۹) دا و،
ئیبَنوقوته‌یه‌ش له (عیون الأخبار: ۲/۳۲۶) دا و، جگه له‌مانیش
هه‌ر ئەم گوته‌یه‌یان له ئیمامی عومه‌ره‌وه گێراوته‌وه!

ئوه‌وی که هاوه‌لانی دیکه هیچ گێرانه‌وه‌یه‌کیان له‌مه‌ر ئەم
باسه‌وه لی نه‌گێردراوته‌وه نابیتته به‌لگه له‌سه‌ر هه‌رامبوون یان
ناپه‌سه‌ندبوونی کاره‌که، به‌لکو ده‌کرئ بیده‌نگییان بکریتته به‌لگه
له‌سه‌ر رینگه‌پێدراوی رنگی ره‌ش به‌کاره‌ینان، چون ناکرئ کاریک
به‌و شیوه‌یه‌ی که پێشتر باس‌مان کرد هه‌رام بووبیت و، ئەم هه‌موو

هاوه له ئه نجامی بدن و، هیچ هاوه ئیکی دیکه لیان به دهنگ نهیهت!

ئینولجه وزیش له کتییی (الشیب و الخضاب ل: ٦٣) سه کهیدا به سه نه دیک که ده گاته عه بدوللای کورپی حوسهین و ئه ویش له باوکییه وه و پاشانیش له عه لی کورپی ئه بوتالییه وه که وا گوتوویه تی: « ده ست بگرن به م رهنگه ره شه وه، چون ئه مه زیتر ترستان ده هاویته نیو دلای دوزمانتانه وه و، لای خیزانه کانیشتان زیتر خوشه ویستتان ده کات . »

ئینوسه عدیش له (الطبقات ٥/١٥٣) دا به سه نه ده که ی که ده یداته پال سه عیدی کورپی ئه لمه قبه ری، گوتوویه تی: « رۆله کانی پیغه مبه ری خودام ده بینی که وا قز و ریشیان ره ش ده کرد، عه مری کورپی عوسمانیش به هه مان شیوه ی ئه وانی ده کرد . «

هه ر چۆنیک بیته، گوته و گێرانه وه یه کی زۆر له باره ی ئه م هاوه ل و شوینکه وتووانه وه سه باره ت به ره شکردنی قز و ریشیان هاتوو و، ناکرئ له به رچاو نه گیرین، پیویسته ئه وه مان له به رچاو بی که

ئەوان لە پيغەمبەرى خداوە نزيكتر بوون و، باشتەر لەو گەيشتوون، ئەگەر بە ئەندازەى گەرديلهيهك بۆنى حەرامى لە كارەكە هاتبا و، زانيبايان حەرامە يان مەكروهە، بئىگومان هەلۆيستهيان لە بارەو دەکرد و، ديارە رەشکردنيان بە لاوہ هيچ كيشە نەبوو، دەنا بەو شيوہ بەربلاوہ ئەو كارەيان ئەنجام نەدەدا!

ئەبو يوسفى قوتابى ئەبوحنەيفەش دەلى: « هەر وەك چۆن پيىم خۆشە هاوسەرەكەم خۆى بۆ من برازينتەو، بە هەمان شيوہ پيىم خۆشە خۆم بۆ وى رپك و پيىك و جوان بكەم » و، لە (الحاشية ٦/٧٥٦) شدا هەر ئەو ئەبو يوسف _ گوتوويهتى: راستتر ئەو هيه كە لە جەنگ و جگە لە كاتى جەنگيشدا رەشکردنى قز و ريش بە خراپ نازانرئ!

چەند هەلۆيستهيهك لە بارەى ئەو فەرموودانەى كە وەكو بەلگە بۆ حەرامبوون يان ناپەسەندبوونى رەنگى رەش دەهيئرئەو:

لە بارەى رەنگکردنەو نزيكەى پازدە فەرموودە هاتوون، وەلى دوانيان وەك پيشتريش لە بەلگەكانى ئەوانەى كە كارەكە بە

حەرام دەزانن باسمان کردن_ ڤاشکاوانه لەمەر ٲ ئەم باسهی
خۆمانهوه دەدوین و دەکرینه بەلگه، هەر بۆیه ئیمهش زیتر
جهخت لهسهەر ئه و دوو فەرمووده دهکهینهوه:

یهکه م: ئه و فەرمووده یه که له (صحيح) هکه ی ٲیشه و (موسليم)
دا هاتوو، که جابیری کوری عهبدو للّاهه والخوانه که یه تی و
دهگيرٲته وه و دهلی: له ڤوژنی فهتی مه که که دا ئه بوقوحافه بیان
هینایه خزمهت ٲیغه مبهی خودا و، سه ر و ڤیشی له سپیتیدا وه کو
(ثغامه) سپی هه لگه رابوو، ٲیغه مبهی خوداش سه بارهت به مه
فهرمووی: « غیروا هذا بشيء، واجتنبوا السواد » و اتا: به هەر
ڤهنگیک دهکری، ئەم ڤهنگه سپییه بگورن، لی ڤهنگی سپی لی
دووور خه نه وه.

« زانایان دهلین: دهسته واژهی “واجتنبوا السواد” له
فهرمووده که دا زیاده یه و، به (مدرج) له قه له م دهدری، چون
ئه بوزوبهیر له جابیری کوری عهبدو للّاهی گيرٲاوه ته وه و، ههوت
که سیش له ئه بوزوبهیریان گيرٲاوه ته وه و، ٲینجیان دهسته واژهی
(واجتنبوا السواد) بیان گيرٲاوه ته وه، وهلی دوان له و ٲینجه _ که

ئەمان خۆيان و گىرانەو ەكەشيان متمانەپىكراوترە _ ئەم دەستەواژەيان لە فەرموودەكەدا باس نەكردوو ە!

با بزانی نئەو پینچ كەسەى كە دەستەواژەكەيان باس كرددوو كین و، زانیان لە بارەیانەو ە چ دەلین ..

۱_ (ئیبنو جورەیح)، كە بە تەواوى ددانى بەو ەدا نەناو ە كە خۆى فەرموودەكەى لە ئەبوزوبەیرەو ە بیستبى!

۲_ (ئەیبوبى سەختیانى)، كەوا رىوايەتى لیو ە ناچەسپى!

۳_ (لەیبسى كورى ئەبى سولەیم)، ئەویش لە نیو زانیاندا ناسراو ە چۆن كەسێك ە، كۆرا لەسەر لاوازیی ئەو كابرایە ەهیه، ەندئ لە زانیانى سەردەم كە ئەو ەیبسى كورى سەعدە، وەلى بە ەلەدا چوون .

۴_ (ئەجلەحى كورى عەبدوللای كەنەدى)، ئەم كابرایەش زانیانى گەورە قسەیان لە بارەو ە ەبوو ە وەكو پيشەوا ئەحمەد و جگە لەویش، ەەر بۆیە فەرموودەى بە بەلگە وەرناگیرئ!

۵_ (مطر الوراق)، ئه‌ویش لاوازه و، رِیگه‌ی گِیرانه‌وه‌که بو لای وی به لاواز له قه‌له‌م ده‌درئ!

که‌وایه ئه‌وه‌ی له‌باره‌ی زیاده‌ی (واجتنبوا السواد) ه‌وه پشتی پِی ده‌به‌سترئ و، ده‌توانرئ بکرئ به به‌لگه، ته‌نها رِیوایه‌ته‌که‌ی ئِیینو جوره‌یجه!

با بئینه سهر باسی ئه‌و دوو هه‌والخوانه‌ی که باسی ده‌سته‌واژه‌ی (واجتنبوا السواد) بیان له فه‌رمووده‌که‌دا نه‌کردووه:

۱_ (زوهه‌یری کورپی موعاویه)، ئه‌میش نازناوه‌که‌ی ئه‌بی خه‌یسه‌مه بووه و، یه‌کیکه له متمانه‌پیکراوه‌کان له نیو زانایاندا و، حه‌وت که‌س فه‌رمووده‌یان لیوه گِیراوه‌ته‌وه و، ه‌یچ کامیکیان جیاوازی و قسه‌یان له باره‌یه‌وه نه‌بووه و، ههر له رِیواته‌که‌دا ده‌لئ: به (ئه‌بوزوبه‌یر) م‌گوت: ئایا جابیر ده‌سته‌واژه‌ی (واجتنبوا السواد) ی له فه‌رمووده‌که‌دا باس کرد؟ ئه‌ویش ئه‌بوزوبه‌یر گوتوویه‌تی: نه‌خیر!

پاستیه‌که‌ی ئه‌مه به‌لگه‌یه‌کی ته‌واو یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه بو که‌سێ که پرای پیچه‌وانه‌ی له‌م باره‌یه‌وه هه‌بی!

۲_ (عهزهی کوپی سابت)، ئهوهی که دراوته پال ئه، به راست
(صحيح) له قهلهم دهدرئ!

کهوايه ئه و دوو کهسهی که زیادهکهیان یاداشت نهکردوو،
کهسانیکی متمانهپیکراون و، فهرموودهیان لئ وهردهگیئ، وهلی
ئوانههی که زیادهکهیان باس کردوو، ههموویان جگه له جورهیر
قسهیان له بارهوه هاتوو و، زانایان تیبینیان له بارهیانهوه
ههبوو و، فهرموودهیان لیوه نهچهسپاوه و، ئهوهی لهوانه
دهگیردیتهوه، ناکرئ بو بهلگه بهینریتتهوه.

کوئا گوته له بارههی ئهم فهرموودهیهوه ئهوهیه: ئهگه
گیرانهوهکههی (ئیینوجورهیج) یش بکریتته بهلگه، خو ئهویش به
پاشکاوئی ددانی به بیستنی فهرموودهکهدا له (ئهبوزوبهیر) هوه
نهناوه، رهنگه ئهویش ههر له یهکیک لهو کهسه لاوازانهی
بیستنی که باسمان کردن، سهیرتر ئهوهیه که (ئیینوجورهیج)
خویشی قز و ریشی رهش کردوو، ناشکرئ کهسیکی وهکو ئه و به
بی بیانو پیچهوانههی نههی خودا بوهستیتهوه، دیاره که
زانویهتی دهستهواژهی (واجتنباوا السواد) هکه زیادهیه، چون

ئەكرى خۆيشى زانىيىتى ئەو كەسانەى كە ئەم لىيى وەرگرتوون،
جىيى متمانە نىين، ھەرچەند ئەم حالەتە بە لاي ھەندى لە
زانايانەو ھە جىيى قبول نىيە، چون ھەك دەللىن: پەند لە
گىپرانەو ھەكەى وەردەگىرى، نەك لە ھا و بۆچوونى خۆى، ھەلى
ناشكرى كەسىكى ھەك ئەو خۆى بېرواى بە شتىك نەبى، كەچى بۆ
خەلكى دى بگىپىتەو، يان بە باشى لەو ھەگەشتوو ھە
فەرموودەكە بۆ بارىكى تايبەتى ھەكو حالى ئەبو قوحافەيە كەوا
بە شىو ھەك پىر و پەككەوتە بووبوو، كە بۆ پىاويكى ھەھا جوان
نەبوو لەوپەرى تەمەنى پىرئىيدا تازە بە تازە سەر و پىشى رەش
بكاتەو، بۆيە رەشكردى بۆ خۆى بە رەوا دىووه!

چەندىن فەرموودەى دروست لەمەر رەنگكردى و بۆياغكردى قز و
پىشەو ھاتوون و، لە ھىچ كامىكىاندا نابىنن پىغەمبەرى خودا
راشكاوانە رەنگى رەش بەكارھىننى قەدەغە كرديى، بىگومان
ئەگەر ھەرام بايە، بە شىو ھەكى ديار و رەوان روونى دەكردەو
تاو ھەموان بزىنن كە رەنگى رەش ھەرامە!

ئەوى كە ئەم زىادەيە لە چەند لاوه گيڤدراووتەوه، نابيٽە بەلگە
بۆ وهراست گەپانى، چون وهك دەزانين زۆر فەرموودەمان ديووه
كە لە چەندين لاوه گيڤدراووتەوه و، كەچى دەرکەوتووہ لاوازه و،
بۆ بەلگە ناهيڤرئتەوه، بەلگە زۆرجار ئەو فەرموودانەى رڤيگەى
گيڤرانەوهيان زۆر دەبئ، لە كۆتاييدا لاواز دەر دەچئ..!

تەنانەت ئەگەر ئەو قسانەش كە لە بارەى فەرموودەكەوه هاتوون
پشتگوئ بخرين و، ئەو زىادەيەش بە راست و دروست وەر بگيرئت،
ئەوا هەندئ لە زانايانى كۆن و، زانايانى نوڤى وەكو شىخ يوسف
قەرەزاوى و شىخ سەبيد سابىق و جگە لەوانيش دەلڤن: ئەو
فەرموودەيە ناكړئ وەكو بەلگە بۆ حەرامكردنى بەكارهينانى
پەنگى رەش بەيڤرئتەوه، چون ئەمە رووداويكى تايبەتە و، نابئ
بگشتيڤرئ و، تايبەتايبەكى سەبارەت بە ئەبو قوحافە تيڤايە، كە
بۆ جگە لەو نبيە، چون وهك ديارە، بۆكەسيكى وەكو ئەبو قوحافە
كە لەوپەرى تەمەنى پيرئتيدا بوو، شياو نەبوو سەر لە نوئ سەر
و ريشى رەش بكاتەوه و، خوئ بە گەنج نيشان بدا.

ئەبولعەلىيائىش دەلى: ئەگەر كەسىك بىهوى، دەتوانى ھەر
فەرموودەكەى (واجتنبوا السواد) بگاتە بەلگە بو رېگەپىدراوى
رەنگى رەش بەكارھىنان، چون ئەم نەھىكردنە خوى بو خوى
بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە لە سەردەمى پىغەمبەر و ھاوھلانا
ئەم رەنگە رەنگى رەش بەكار دەھىنزا و، دەكرا رەنگى رەشيش
بو ئەبو قوحافە بەكار بىنن، وەلى فەرمانى پىكردن كە لە رەنگى
رەشى دوور خەنەو، چون ديارە ئەمە بە نەرىتى ئەو كاتە شىاو
نەبوو كەسىكى وھا پىر و بەو ھەموو تەمەنەو قز و رىشى
رەش بكاتەو، خوداش باشتى لى دەزانى!

ئىبنو شىھابى زوھرىش دەلى: تا ئەو كاتەى دەموچا و
رپووخسارمان گەنج دەر كەوتايە، سەر و رىشمان رەش دەكرد، وەلى
كاتى كە رپووخسارمان چرچ و لۆچ دەبوو و، دەم و ددانمان
دادەكەوت، ئەوسا وازمان لى دەھىنا.

كەوايە ئەمە پەيوەستە بە بار و ھەلومەرجى مروقەكان
خويانەو، ئەگەر كەسەكە زانى رەشكردنى پى دەكەوئ و، شىاو
بوى، ئەوا رەنگى رەش بەكار دەھىنئ و، ئەگەرىش زانى رەنگى

پهشی پی دزیوه و، ئیسی قورس دهکا، ئهوا یان به سپیتهیه کهی
خویهوه دهیهیلتهوه، یاخود رهنگیکی دیکه بو خوی هه لده بزیری.

راستییه کهی ئهوهندهی پهیوهسته به حال و باری مرۆقهکان
خویانهوه، ئهوهنده پهیوهندی به حال و حهرا مبونوه و نییه،
واته کاره که له بازنهی شته (ته شریعییهکان) دا نییه، به لکو
کاره که پهیوهندی به کهسه خویهوه هیه، کی دهیهوئ با پهشی
بکا و، کیش دهیهوئ با پهشی نهکا و، هه ر ئه مه رایهش رای شیخ
محمد رهشید رهزایه..!

۲_ فهرموودهی دووهم که هه ر له م بارهیهوه هاتووه: ئه و
فهرموودهیهیه که ئیبنوعه بباس دهیگیریتتهوه و دهلی: پیغه مبهری
خودا فهرمووی: « یكون قوم یخضبون _ فی آخر الزمان _ بالسواد، کحوصل
الحمام، لا یریحون رائحة الجنة » و اتا: کومه له خه لکانیک له ئاخیر
زه ماندا پهیدا ده بن کهوا سه ر و ریشیان به رهنگی رهش رهنگ
ده کهن، به وینهی جیق لدانى کوتر، ئه وانه بوئی به ههشت ناکه ن .
ئهم فهرموودهیهش وهک ئه و فهرمووده کهی دی له باره ی راستی و
جیگیربوونی له پیغه مبهری خوداوه قسه ی زوری له سه ره،

ئىينولجەوزى و قەزوينى لە ريزى فەرموودە (دانراو : موضوع)
لەکاندا ياداشتییان کردوو، و ئەوەتا ئىينولجەوزى لە
(الموضوعات : ۳/۲۲۹) دا دەلّی: ھەرگیز فەرموودەى وا لە
پيغەمبەرى خداوه (صلی اللہ علیہ وسلم) ناچەسپي، و ئەوەشى
ئەم فەرموودەيەى بە ناوی پيغەمبەرى خداوه داناوه و
گيړاوتەو، کابرايەکە بە ناوی (عەبدولکەريمی کورپى
ئەبولموخاريقى ئەبو ئومەيەى بەصرىی) و، پيشەوا ئەحمەدیش
لە بارەى ئەم کابرايەو گوتوويەتى: ئەم پياوھ کەسيکە، ھيچى
تيدا بەسەر نيبە!

ئيمامى قارى لە (مرقاة المفاتيح ۸/۳۰۴) دا دەلّیت : ميرك
گوتوويەتى: لە ئيسنادە کەيدا قسە ھەيە!

دارولقوتنييش ھەر لە بارەى ئەم کەسەو دەلّیت : ئەم کابرايە
دەستلييشوراو (مەتروک) ە!

ھەرچەند ئىينوھجەر لەمەدا رەخنەى لە ئىينولجەوزى و
ھاوړاکانى وی گرتوو، و بە ھەلەى لە قەلەم داوون و، دەلّیت :
ئەم (عەبدولکەريم) ە ئەو کابرايە نيبە، بەلکو ئەمە (ئىينو

مالیکی جہزہری) یہ کہ پیاویکی متمانہ پیپکراوہ و، ھہندیکی
دیکھی زانایانیش راکھی ئیبنہحہجہریان پھسہند کردووہ و،
فہرموودہکیان بہ لاواز دا نہناوہ!

وہلی دواي ئوہی حافز ئیبنوحہجہر سہنہدہکھی بہ بہہیز لہ
قہلہم دہدا، ھہر خوئی دہلئیت : جیاوازی لہبارہی ئوہوہ ھہیہ،
ئاخو فہرموودہکہ مہرفوعہ بیان مہوقوف !

لہوانہیہ مہبہستی ئوہ بی فہرموودہکہ لہسہر مواھید
مہوقوفہ، واتہ ئہگہری ئوہ ھہیہ ئہمہ گوتہی مواھید خوئی
بی، نہک فہرموودہی پیغہمبہری خودا!

ھہر ئوہی کہ جیاوازی لہ بارہی ئوہوہ ھہیہ کہ ئاخو ئہم
عہبدولکہریمہ، عہبدولکہریمی کورپی ئہبولموخاریقہ، ئاخود
ئینومالیکی جہزہریبہ، ئہمہ خوئی بو خوئی وا لہ فہرموودہکہ
دہکات کہ بو بہلگہھینانہوہ نہشئیت، چون ئہمہ ئہگہر و گومان
لہ بارہی راستی و دروستی فہرموودہکہ دروست دہکات و، ئہگہر
و گومانیش بہلگہ پووچ دہکاتوہ، بہ گویرہی ئہو ریسا فیقہیبہی
کہ دہلی: « کل دلیل طرق إلیہ الاحتمال، سقط بہ الاستدلال » واتا: ھہر

به‌لگه‌یهك ده‌رگای گومان و ئه‌گه‌ری به‌رپوودا كرایه‌وه، ئه‌وا
ناكرئ بۆ به‌لگه‌ به‌ئیریتته‌وه!

ئینولجه‌وزییش هه‌ر له (الموضوعات ۳/۵۵) دا ده‌لئ: ته‌نانه‌ت
ئه‌گه‌ر واشمان دانا كه‌ فه‌رمووده‌كه‌ راست (سه‌حیح) هه‌، ئه‌وا
له‌وانه‌یه‌ مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌ بێ، جو‌ره‌ كه‌سانێك له‌ ئاخیر
زه‌ماندا دین، بۆنی به‌هه‌شت ناكهن، به‌هۆی ئاكار و په‌وشت
وبیروباوه‌ر په‌وچه‌ل و لاریكانیانه‌وه، نه‌ك به‌هۆی په‌شی قز و
پیشیانه‌وه، وه‌لئ یه‌كێك له‌ نیشانه‌كانیان ئه‌وه‌یه‌ سه‌ر و
پیشیان په‌ش ده‌كهن، هه‌روه‌ك چۆن یه‌كێك له‌ نیشانه‌كانی
خه‌واریج سه‌رتاشینیان بوو، هه‌رچه‌نده‌ سه‌رتاشین خۆی بۆ خۆی
حه‌رام نییه‌، وه‌لئ نیشانه‌یان بوو و پێی ده‌ناسرانه‌وه!

كه‌وایه‌ هۆكار په‌شكردن نییه‌، به‌لكو بیروباوه‌رپێکی پوچه‌له‌، وه‌لئ
سیمایان به‌و شیوه‌یه‌ كه‌ په‌نگی په‌ش بۆ په‌نگکردنی سه‌ر و
پیشیان به‌كار دینن.

موباره‌كفوربیش له (تحفة الأحوزي ۳۵۹_ ۵/۳۶۰) دا ده‌لئیت : ئه‌م
هه‌ر شه‌یه‌ی كه‌ له‌ فه‌رمووده‌كه‌دا هاتوو به‌هۆی په‌شكردنه‌كه‌وه

نییه، به لکو به هوی تاوانی دیکه وهیه که له فه رموده که دا باس نه کراوه _ ههروهک ئیبن ئه بی عاصیمیش ده لیت _ به لگهش له سه ره ئه مه ئه وهیه که کۆمه لیک له هاوه لآن و شوینکه وتوان له و کاته دا قژ و پیشیان رهش ده کرد، ئه گهر هه ره شه که له سه ره پهنگکردن به رهنگی رهش بایه، بیگومان ئه وانیش وازیان لی ده هیئا، که وایه به لگه هیئا نه وه به م فه رموده یهش بو سه لماندنی ناپه سه ندییتی یان هه رامییتی رهنگکردن به رهش هه له یه و زانستی نییه!

ئاخۆ تۆ بلیی جار ان له (أول الزمان) دا هه لال بووبی و، ئیستا له (آخر الزمان) دا _ کۆ ده لیت ئیستاش ئاخیر زه مانه _ هه رام بیته ..!؟

ره خنه یه کی دیکهش که ئاراسته ی ئه م فه رموده یه ده کریته، ئه م هه ره شه ترسناکه ی که له فه رموده که دا هاتوو هه لگه ل پوچی قورئان و یاسای پاداشت و سزای قورئاندا ناگونجی و دژ دیته وه، چون نا کرئ که سیك ته نها به هوی ره شکردنی قژ و پیشییه وه بوئی به هه شت نه کات ..!

شیخ قه ره زاویش له کتیبی (فقه الطهارة) کهیدا دهلی: ئه و زیادهیهی که له فه رمووده کهدا هاتووه و دهلی: (بوئی بههشت ناکهن)، یه کیکه له و به لگانهی که راستی و دروستی فه رمووده که دهخاته ژیر پرسیار و گومانه وه، بو ئه و کهسانه ی که خاوه ن بینش و تیروانینی وردن.

فه رموودهیه کی دیکهش که هه ر له مه ر په نگکردنه وه هاتووه، ئه و فه رموودهیه ی پیغه مبه ری خودایه (صلی الله علیه وسلم) که ده فه رموویت: « أن أحسن ما غیرتم به هذا الشیب الحناء و الکتّم » و اتا : باشترین په نگیک که سه ر و پښتانی پی ره نگ بکه ن، خه نه و وسمه یه .

شیخ محمد رشید ره زا لیكدانه وهیه کی زور جوان و به پیزی له ته فسیری مه ناره کهیدا کردووه و دهلیت : وا ده رده کهوئ فه رمووده که به کارهینانی هه ردوو ره نگه که پیکه وه بی، ده نا ده یفه رموو: (أو الکتّم)، ئه وه ی ئه مه پشتر است ده کاته وه ئه وه یه که له پیغه مبه ری خودا وه (صلی الله علیه وسلم) گپردرا وه ته وه

که‌وا ئه‌ب‌وبه‌ک‌ری صدیق خودای لی‌ پ‌ازی بی‌، هه‌میشه هه‌ردوو
پ‌ه‌نگی خه‌نه و وسمه‌ی پ‌یکه‌وه به‌کار هی‌ناوه .

عه‌لامه ئیبنولئه‌سیریش سه‌باره‌ت به‌مه کۆلیوه‌ته‌وه و بو‌ی
ده‌رکه‌وتوو هه‌کارهی‌نایی هه‌ردوو پ‌ه‌نگه‌که پ‌یکه‌وه ق‌ژ و
پ‌یش پ‌ه‌شتر نیشان ده‌ده‌ن، هه‌ندیکی دی گوتوو یانه پ‌ه‌نگه‌که‌ی
ده‌بیته پ‌ه‌نگیکی پ‌ه‌شی مه‌یله‌و سوور، واته پ‌ه‌شی تو‌خ نییه‌، کۆی
هه‌ردوو قسه‌که ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر پ‌ه‌نگه‌که چ‌ر و تو‌خ بی‌، ئه‌وا
زۆر پ‌ه‌ش ده‌رده‌که‌وئ و، ئه‌گه‌ریش به‌ کالی ب‌کرئ، ئه‌وا پ‌ه‌نگی
مه‌یله‌و سوور نیشان ده‌دا، وه‌لی له هه‌ر باریک‌دا بی‌، ئه‌و پ‌ه‌نگه‌ی
که له ئه‌نجامی تیکه‌ل‌کردنی ئه‌م دوو پ‌ه‌نگه‌وه ده‌ست ده‌که‌وئ،
پ‌ه‌نگی پ‌ه‌شه‌ه‌!! .

به‌ پ‌استی ئه‌مه پ‌ایه‌کی جوان و ورده له باره‌ی ئه‌م
فه‌رمووده‌یه‌وه و، زۆر به‌ جوانی ئه‌وه پ‌وون ده‌کاته‌وه که‌وا
ته‌نانه‌ت پ‌ه‌نگی پ‌ه‌ش به‌کارهی‌نان باشته‌ له پ‌ه‌نگه‌کانی دی،
ئه‌مه‌ش بو‌ گه‌نج پ‌یشاندانی میلله‌تی ئیسلامی و موسلمانانه
به‌رانبه‌ر هه‌موو جیهان، نه‌ک ئه‌وه‌ی بی‌ین ئایین به‌سه‌ر

خەلکىيەۋە پىر بکەين و، پىرخۇنشاندان بە دىندارى لە قەلەم
 بدەين، ئىمامى عومەر رەحمەتى خوداى لى بى دەيفەرموو:
 ئايىنمان بەسەرەۋە مەمرىنن..! ئىمەش دەللىن: بۇ خاترى خودا
 ئايىنمان بەسەرەۋە پىر نىشان مەدەن..! بەلکوبۇ ئەۋەى خزمەت
 بە دىن و ژىنى خۇمان و خەلکىش بکەين، با ھەمىشە دانايى
 پىران و گوروتىن و ھىزى گەنجان پىكەۋە گرى بدەين و، بەو
 شىۋەيە لە رەۋتى ژياندا بەردەوام بىن، پىربوون خۇى بۇ خۇى
 كىشە نىيە و، ھەموو مروقتىك ئەگەر تەمەن رىگەى بدا، ھەر دەبى
 بىبىنى، ۋەلى كىشە ئەۋەيە خۇچواندنى گەنجان بە پىرانەۋە
 بگرى بە ئايىن بەسەر خەلکەۋە و، ئەمە بە دىندارى لە قەلەم
 بدرى.

خوای گەرە لەھەموو لایەكام خوش بىت